Ngan xua huong boi - 06

Ngàn Xưa Hương Bội

Ngan xua huong boi - 06

Vietnamese, with Unicode Times font

Ngàn xưa hương bối

Tỳ kheo Giới Đức

(Minh Đức Triều Tâm Ảnh)

[06]

THÀ SỐNG HÔI HƠN CHẾT SẠCH

-ooOoo-

T huở xưa, có một con Sư Tử lông vàng chói, quý phái, đẹp đẽ, trú trong một hang núi ở tuyết sơn. Buổi sáng, nó vươn mình đứng dậy, vồ bắt những con thú lớn, lựa ăn những miếng thịt sạch sẽ, mịn màng, rồi đi đến hồ nước. Đấy là một cái hồ quanh năm phô thắm hoa sen, hoa súng, nước trong và ngọt như suối trời. Sư Tử thường hay uống nước, bơi lội và tắm rửa ở đây.

Trên đường đi và về như vậy, Sư Tử thường gặp các nhà tu khổ hạnh cũng hay đến hồ nước, uống nước và tắm giặt. Khi gặp họ, Sư Tử thường hay tránh né, tự nghĩ:

"- Thịt của loại người này già, dai và hôi. Thật chẳng khoái khẩu chút nào khi phải nhai những xương và da còm cõi và nhăn nhúm ấy!"

Hôm kia, sau khi ăn và uống thỏa mãn, Sư Tử gặp một chàng Heo Rừng to lớn cũng xuống hồ uống nước. Sư Tử cũng tránh né nó, tự nghĩ:

"- Bây giờ ta đã no, hãy để dành tấm thịt kia vào một lúc khác; nếu thấy ta nó sẽ trốn mất."

Heo Rừng thấy Sư Tử tránh núp vào một lùm cây, lại nghĩ:

"- Thấy ta to lớn, oai nghi, đường bệ, dõng mãnh, chắc là nó sợ, chẳng dám đến gần. Nhưng dễ gì mà trốn chạy được? Hôm nay sẽ có cuộc đối địch vô tiền khoáng hậu giữa ta và nó."

Bèn ngẩng đầu lên, cất tiếng rống của loài heo:

- Này bạn Sư Tử kia! Hãy đứng lại! Hãy ra đây! Chớ có sợ hãi! Bậc anh hùng không có sợ hãi!

Sư Tử vừa ngạc nhiên, vừa nực cười, nhưng cũng chậm rãi bước ra. Heo Rừng lại cất giọng thách thức:

-Bạn là loài bốn chân, ta cũng là loại bốn chân. Bạn to lớn đẹp đẽ, ta cũng to lớn đẹp đẽ. Bạn oai hùng xưng bá một phương, ta cũng oai hùng xưng bá một phương. Vậy thì cơn

cớ gì, gặp nhau, chưa thử sức nhau, bạn đã sợ hãi, co rúm, núp mình trong bụi cây?

Ngắm nghía con Heo Rừng, ước lượng tầm thịt và mỡ, Sư Tử ẩn nhẫn nói:

- Phải rồi, ta và bạn đều là bậc anh hùng, đối địch với nhau xứng đáng lắm. Vậy thì sau bảy ngày, tại chỗ này, vuốt của bạn sẽ đọ với vuốt của ta. Hôm nay, sau khi ăn no, uống mát, tắm rửa sạch sẽ, ta muốn về nằm ngủ, không có thích đánh nhau.

Nói xong, Sư Tử bỏ đi. Heo Rừng hân hoan, thích chí, khoa đuôi múa chân, tự nghĩ:

"- Ta sẽ đấu tay đôi với Sư Tử. Ôi! Thật là danh vọng lớn, vinh quang lớn cho giống nòi tiên tổ nhà heo!"

Thế rồi Heo Rừng phóng như bay đến báo tin vui cho họ hàng thân thuộc biết, với cái đuôi vẫy lên, với những sợi lông dựng đứng.

Họ hàng nhà heo tụ họp thành bầy trong một hốc núi, không xa bao nhiêu những hang, những động của những nhà tu khổ hạnh. Khi nghe Heo Rừng khoe khoan hí hửng như vậy, chúng nhà heo hoảng hốt, mắt nhớn nhác, những cái móng thun lại.

- Đồ bọ hung, đồ chuột chù hôi hám! Chúng nhà heo chưởi mắng - Chính ngươi đã mang tai họa khủng khiếp cho họ hàng nhà ta. Ngươi là gì? Đồ muỗi lằng, đồ sâu bọ! Lại dám thách thức, đánh đấm, đọ vuốt với chúa sơn lâm! Hừ! Một trăm thanh niên heo, một ngàn thanh niên heo, sức mạnh thù thắng gấp trăm lần ngươi, cũng chỉ làm cái bị thịt cho giống Sư Tử oai hùng kia thao dượt mà chưa chảy mồ hôi. Thế đấy, đồ chó chết! Đồ cóc ngồi đáy giếng chẳng biết trời cao đất rộng là gì!

Sau khi chửi mắng, la hét, đánh đập con heo ngu si, một mưu sĩ heo bước ra:

- Thôi, các cha, các chú, các mẹ, các bác hãy nguôi giận. Ta vẫn có kế vẹn toàn cơ đấy. Vẫn thách thức đánh đấm với Sư Tử bằng khí giới miệng lưỡi mà họ hàng nhà ta vẫn an toàn vô sự cơ đấy!

Đám nhà heo xôn xao, đưa mắt heo thao láo nhìn tên mưu sĩ nhỏ nhắn vốn lắm mưu sâu, chước hiểm.

Mưu sĩ heo để cho chúng nôn nóng một hồi mới mở mắt ti hí ra nói:

- Này bạn heo - nó nói với con heo thanh niên "ngựa non háu đá" - Bạn có thấy những đám phân của những Nhà tu khổ hạnh chứ?

- Có thấy.

- Vậy thì mỗi buổi sáng, bạn đến lăn lộn trên những bãi phân ướt, làm sao cho phân nó dính cả đầu, cả cổ, cả lưng, cả bụng và bốn chân. Xong rồi, khi mặt trời lên, bạn hãy bắt chước như các nhà tu khổ hạnh mà sưởi nắng, hong cho thật khô ráo. Ngày thứ hai cũng vậy, cho đến ngày thứ sáu. Đến ngày thứ bảy, đúng hẹn, bạn hãy thấm ướt thân mình với sương và nước, lựa tìm chỗ đứng trước hướng gió rồi hãy cất lời thách thức đánh nhau với Sư Tử. Hãy nói cho dữ, nói cho gắt, nói cho nộ khí xung thiên vào! Vậy là bạn sẽ thắng!

Thanh niên heo không hiểu, bèn hỏi:

- Vậy thì tôi mang cả đống phân, hôi quá làm sao chịu nổi, làm sao thắng?

- Bạn muốn hôi để sống hay muốn sạch sẽ để chết? Mưu sĩ heo tức giận hỏi.

- Muốn hôi để sống.

- Nếu thế thì cứ như vậy thọ trì! Loài Sư Tử tánh ưa sạch sẽ, luyến ái sạch sẽ; khi ngửi mùi hôi nơi thân bạn, dẫu có bị thách thức, nói lời nhục mạ, nói lời móc óc, nói lời xỉa xói, nó vẫn sợ hãi và bỏ đi. Cái kế ấy được gọi là: "Bất chiến tự nhiên thành"!

Heo khác góp lời:

- Không phải, cách đánh ấy nên gọi là: "Dùng phân hôi mà đánh Sư Tử"!

Cả bọn cười xòa, hí hí, hức hức; sau đó khuyên heo thanh niên nên thực hành theo chước ấy của mưu sĩ.

Heo thanh niên sau khi tẩm đầy phân trong sáu ngày, ngày thứ bảy đến nơi hẹn, ở đầu hướng gió, hùng dũng rống lên:

- Này Sư Tử kia! Hôm nay là giờ tận số của nhà ngươi! Hãy dở vuốt ra!

Sư Tử thoáng nghe mùi phân, không chịu nổi, ráng nhịn thở, nói liền một hơi:

- Ồ! Mưu chước của bạn thật là tuyệt vời! Cái ấy được gọi là: "Thà sống hôi hơn chết sạch". Nếu bạn không tẩm đầy phân thì hôm nay, tại chỗ này, ta sẽ chấm dứt mạng sống của bạn chỉ bằng một cái nhích chân!

Ôi! Biết làm sao được! Cái chân ta, cái vuốt ta, cái mồm ta suốt đời chưa quen đụng vào một vật bất tịnh! Chỉ một cái lông hôi trên thân bạn cũng đủ thắng ta, huống hồ là cả một đống hôi!

Ôi! Thật là danh vọng lớn, là vinh quang lớn cho giống nòi tiên tổ nhà heo! Này bạn heo! Hôm nay ta tuyên bố thua trận, nhưng mà liệu hồn, có lúc ta sẽ xé xác hết họ hàng nhà heo, không chừa một mống!

Nói xong, Sư Tử kinh tởm bỏ đi.

Một nhà tu khổ hạnh đắc ngũ trí thần thông biết rằng Sư Tử sẽ giận lây mà gieo họa nên khuyên các nhà tu di chuyển chỗ ở. Họ hàng nhà heo sợ ngày kia Sư Tử trở lại, cũng hớt hải trốn về phương khác.

Riêng "heo anh hùng", sau khi chiến thắng Sư Tử, leo lên núi cao cất tiếng rống đầy tự mãn, nghĩ thầm:

"- Biết ta hạ bệ Sư Tử lên làm Chúa sơn lâm, mọi loài sợ oai, rần rật bỏ chạy".

-ooOoo-

Đầu trang | 01 | 02 | 03
| 04 | 05 | 06 | 07
| 08 | 09 | 10

| 11 | 12 | 13
| 14 | Mục lục

Chân thành cám ơn Tỳ kheo Thiện Minh đã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 04-2002)

[Trở về trang Thư Mục]

updated: 12-04-2002

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.